

ομελέτα

ομελέτα, η, ουσ. [<γαλλ. omelette], η ομελέτα· η σεξουαλική πράξη: «το μυαλό του είναι όλο στην ομελέτα». Από την εικόνα των αβγών που σπάζουν και ανακατεύονται μεταξύ τους, πράγμα που παρομοιάζεται με τα μπερδεμένα κορμιά·

- *δε γίνεται ομελέτα, χωρίς να σπάσεις αβγά*, για την επίτευξη ενός σκοπού απαιτείται και το ανάλογο κόστος: «για να στήσεις σήμερα μια δουλειά, περισσότερο από κάθε άλλη εποχή χρειάζονται πολλά λεφτά και πολύς κόπος, γιατί δε γίνεται ομελέτα, χωρίς να σπάσεις αβγά». Πολλές φορές, η φρ. σε ερωτηματικό τύπο: *γίνεται ομελέτα χωρίς να σπάσεις αβγά(;)·*

- *τα 'κανε ομελέτα*, μπερδεψε πάρα πολύ μια δουλειά, υπόθεση ή κατάσταση: «του ανέθεσα να διευθύνει την επιχείρηση κι αυτός τα 'κανε ομελέτα || θέλησε να επέμβει να τους συμφιλιώσει και τα 'κανε ομελέτα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας